

96ste Werelddag van de Migrant en de Vluchteling **17 januari 2010**

Brief van bisschop Luc Van Looy

Js 62,4-5

*Men noemt u niet langer 'Verstotene',
en uw land niet langer 'Verlatene',
maar u zult heten: 'Mijn Welbehagen',
en uw land: 'Gehuwde'.
Want de HEER heeft welbehagen in u
en uw land wordt gehuwd.
Zoals een jongeman een meisje huwt,
zo zal Hij, die u opbouwt, u huwen.
En zoals de bruidegom blij is met zijn bruid,
zo zal uw God blij zijn met u.*

Het is goed verder te lezen bij de profeet, om te ontdekken hoe het in zijn werk gaat dat de verstotene en verlatene heil mag vinden. Wanneer het Woord van God tot de mens gericht wordt, is er geen onderscheid van kleur of afkomst.

Ieder mens is schepsel van God en op gelijke wijze door Hem bemind. Wie met die gedachte de naaste benadert en zegt: "Bemide door mijn God", zal geen moeite hebben om ook het woord "Vrede zij u" uit te spreken.

Wanneer de profeet zegt: "Ge zult een schitterende kroon zijn in de hand van de Heer", dan is het woord gericht tot diegene die 'Verstoten' wordt door de wereld.

Gaat onze gedacht nu niet onmiddellijk naar de melaatsen van Molokai, in de herdenking van de heiligverklaring van pater Damiaan?

Het is goed dat we van onze blindheid verlost geraken, en door de materiële, culturele, religieuze façade heen te kijken om de mens te ontdekken die door God geschapen is en bemind wordt.

Bij deze gelegenheid van de Werelddag voor de Migrant en Vluchtelingen kunnen we dankbaar zijn voor twee belangrijke dingen. Het eerste is de dankbaarheid om de migranten zelf die onze samenleving komen verrijken. Door hun aanwezigheid krijgen we de kans onze blik te verruimen en te begrijpen dat onze leefcondities niet de enige zijn. Voor christenen bieden ze ons een kans aan om concreet dienstbaarheid te oefenen. Zoals we dit kennen uit de evangelieverhalen en van zoveel 'heilige' mensen die het ons voorgedaan hebben.

De tweede reden tot dankbaarheid is het getuigenis van vele vrijwilligers, christenen en anders gelovigen, die zich inzetten om de migranten op te vangen, in te leiden in onze cultuur, taal te leren, kansen te bieden en de levensnoodzakelijke hulp te verlenen. Christelijke naastenliefde werkt aanstekelijk en doet deugd eerst en vooral aan de dienstverlener zelf. "Er is immers meer vreugde in het geven dan in het ontvangen."

Zijn we niet allemaal vreemden op aarde? Begrijpen we wel goed wat er rondom ons gebeurt? Kunnen we wel echt doordringen in die persoon die het dichtst bij ons staat?

Misschien zijn het nog de mensen die afkomstig zijn van een totaal andere cultuur die zich gemakkelijker open stellen, ze hebben immers niets te verbergen of te vrezen.

Ten slotte kunnen we uit ons contact met de 'verstotene' leren wat armoede betekent en deze in ons eigen leven een plaats geven. Meer dan arm leven is onze affiniteit met armoede zelf belangrijk. Door onze contacten met de onzekerheid van de arme leren we te ontdekken dat armoede een gave kan zijn, een genade vanwege diegene die in doeken gewikkeld werd en voor wie er geen plaats was in de herberg.

17 januari 2010

+ Luc Van Looy